

בבית המשפט העליון

רע"פ 1238/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אהרון אחדות

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-עפ"ג 28442-06-18 מיום 20.1.2019 שניתן על ידי כב' השופטים ר' כרמל, כ' מוסק ו-ש' רנר

בשם המבקש: עו"ד רפאל פריג'

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ר' כרמל, כ' מוסק ו-ש' רנר) בעפ"ג 28442-06-18 מיום 20.1.2019 במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (השופט י' מינטקביץ) בת"פ 14576-02-17 מיום 29.4.2018.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו, בריבוי עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: חוק המע"מ); 10 עבירות של הוצאת חשבונית מס מבלי שבוצעה עסקה, לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק המע"מ; וכן ב-8 עבירות של זיוף פנקס, לפי סעיף 117(ב)(7) לחוק המע"מ.

בית משפט השלום גזר על המבקש עונש של 5 חודשי מאסר בפועל; עונש של 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה על חוק המע"מ או פקודת מס הכנסה שהיא פשע, למשך שלוש שנים; וכן קנס בסך 10,000 ש"ח.

3. על פי עובדות כתב האישום, המבקש נרשם כעוסק מורשה לפי חוק המע"מ. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, ועל מנת להפחית את חבותו במע"מ, ניכה המבקש מס תשומות בחנות המחשבים אותה ניהל, מבלי שיש בידיו חשבוניות מס כדין, וזאת באמצעות קיזוז מס על סמך חשבוניות פיקטיביות ובכך שהגדיל שלא כדין את סכום המס בחשבוניות המס "הכשרות".

בסך הכול ניכה המבקש בין השנים 2009 עד 2013 מס תשומות בסך 232,468 בלי שיש לו חשבוניות מס כדין.

4. בגזר הדין עמד בית משפט השלום על חומרת המעשים בצינינו כי "מדובר בהתנהלות עבריינית מתוכננת ומאורגנת"; הפגיעה בערכים המוגנים של ערך השוויון בנטל המס וערך הפגיעה בקופה הציבורית; משך הזמן בו בוצעו עבירות המס והסכומים הכרוכים בהן; וכן על הפסיקה הנוהגת לפיה יש להחמיר בעונשם עבריינים אלו לשם הרתעתם מפני ביצוע עבירה שקל לבצעה וקשה לאתרה.

בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של המבקש נע בין 5 ל-14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

5. בבואו לגזור את דינו של המבקש שקל בית משפט השלום לקולא את היותו אדם נורמטיבי התורם לחברה; קבלת האחריות על מעשיו ונסיונו להסיר המחדלים; וכן את מצבו הרפואי כפי שפורט בתסקיר.

מנגד שקל בית המשפט לחומרא את הסכום המשמעותי של כ-200,000 ש"ח שנותר למבקש על מנת להסיר את מחדלו תוך שציין כי "הנאשם [המבקש – י' א'] כבר הצהיר לפני כשלוש שנים על כוונתו למכור את דירתו על מנת לשלם את יתרת החוב, אך עד כה הדבר לא נעשה, למרות שעל הדירה מוטל עיקול מטעם רשות המסים".

בסופו של יום, בית משפט השלום גזר את עונשו של המבקש בתחתית המתחם, כאמור בפסקה 2 לעיל.

6. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי בטענה כי נסיבותיו האישיות, לרבות העובדה כי הסיר את רוב המחדל, מצדיקות הקלה בעונשו כך שעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ירוצה בדרך של עבודות שירות.

7. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור תוך שקבע כי אין כל הצדקה להתערב בעונש שהוטל על המבקש.

צוין כי למרות שלזכותו של המבקש עומדת הודאתו במיוחד לו; האחריות שלקח; מצבו הנפשי; וכן הסכום שהשיב לקופה הציבורית, הרי שנזקפת לחובתו חומרת העבירות שביצע – עבירות מס אשר "שקולות, הלכה למעשה, לשליחת יד לקופת הציבור". על כן נקבע כי "ענישה בדרך של עבודות שירות אינה מבטאת איזון ראוי של מכלול שיקולי הענישה, לרבות הרתעת הרבים והרתעת היחיד".

8. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה שב המבקש על טענותיו כפי שנטענו בערכאות דלמטה.

לשיטתו, נסיבותיו האישיות לרבות מצבו הרפואי והנפשי מצדיקים הקלה בעונשו, ואילו פסק דינו של בית המשפט המחוזי נעדר התייחסות לתסקיר שירות המבחן וליתר טענותיו.

9. דין הבקשה להידחות.

10. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים וחריגים במסגרתם הבקשה מעלה שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש לעיוות דינו של המבקש או לאי-צדק.

11. הבקשה שלפניי אינה באה בגדרי אמות המידה האמורות, ודיי בכך כדי לדחותה.

אוסף ואציין כי בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות המס, ולעניין זה אפנה לנאמר על ידי ברע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא

כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל (וראו: [רע"פ 5823/09](#) באשיתי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.8.2009); [רע"פ 5308/18](#) ג'בארין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 להחלטתי (18.7.2018)).

12. הבקשה נדחית אפוא. ממילא נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

ניתנה היום, כ"ב באדר א' התשע"ט (27.2.2019).

ש ו פ ט